

מנגנונו של הכריש המכני "ברוס" — ב"מזעות"
60 מיליון דולר — בשבוע הראשון

בירת המדינה טנסי שבארצות-הברית, אל גם הבירה הבלתי-מוכרתת של שירי-הכפר והבוקרים. העיר שורצת אולפני-הקלטות. היא מלאה ודחוסה מוסיקאים המוצאים שם פרנסה כל ימות השנה, בכוכבי-זמר שבאים רק לשם כדי להקליט את להיטיהם, ובמח" חילים המקווים למצוא שם את מולם. שירי הכפר והבוקרים, סיגנון פופולארי ביותר באמריקה התיכונה, החודר יותר ויותר אל מיצעי-הפזמונים, בעזרת אני שים כמו קריס קריסופורסון וג'וני קאש, משמשים רקע מוסיקלי לסרט, אשר בצורה רופפת למדי מספר כיצד מועמד של מיפלי-גה שלישיית באמריקה (מעין ג'ורג' ואלאס של העתיד), מגיע לעיר בשנת 1976, כדי לגייס בין כוכבי-הזמר תומכים למסע ה" בחירות והופך מטרה להתנקשות אלימה. מאחרי שלד זה נובר אלטמן בכל החי והצומח של עולם הפיומונים, חולף בו מוכבי-ההווה אל כוכבי-העתיד, דרך ה" אמרגנים, התככים, המאוכזבים והמיוא" שים. עיתונאית בריטית (ג'ראלדין צ'פלין) מנסה, לשוא, תוך כדי הכנת סרט על המקום, להבין את המתרחש, מבלי לתפוס כי כל מה שקורה לפניה הוא, למעשה, כ" דברי אלטמן: "תמונה מתומצמת של אמרי-קה כולה".

הגברת המפחידה. כשהסתיימו ה" צילומים, היו בידי אלטמן 10 שעות מצול" מות, והוא לא רצה לוותר על אף אחת מהן. אחר-כך תחק, כמו בבשר החי, והגיע לארבע שעות כמעט. את הגרסה הזו הוא הראה למבקרת המפחידה ביותר באמריקה, פולין קל, וזו כתבה מייד שיריהלל. אחר-כך הסתבר לו שצריך לערוך שוב, ובמשך כמה חודשים חי בחדר שמה אותה גברת קל, כאשר תשמע כי קיצצו מה שראתה, תשפוך עליו את המתה.

אבל כאשר כבר יצא הסרט, שנמשך עתה כשעתיים וחצי, התקבל רק במחמאות, כולל מן הגברת הנוראה. לגבי אדם שלא סיים מימיו בית-ספר תיכון, והמודה שהיום, בגיל 50, הוא אינו בוחל מפעם-לפעם בחשיש, ומתקשה לעבוד כשאינו לפחות קצת בגילופין, זהו הישג לא רע כלל.

תדרוך

תל-אביב

*** תמונות מחיי נישואין (1973, שוודיה) — אינגמר ברגמן מפרק את חייה-הנישואין המודרניים לרסיסים קט" גים, בסרט מרתק שחייב לגעת בכל אחד מן הצופים, בדרך זו או אחרת. מישחק מעולה של ליב אולמן וארלנד יוספסון. *** **כותרת ראשית** (אלבני, ארצות-הברית) — סאטירה צינית חסרת-רחמים על עיתונות ועיתונאים, עשויה בידי מי שמכיר היטב את הנושא, העיתונ" איילשעבר ביילי ויילדר. עם ג'ק למון וואלטר מתאו.

שהצליח להפחיד את אמריקה יותר מכל השריפות, רעידות-האדמה וההתנגשויות ה" אויריות שריתקו אותה אל מסכי-הקולנוע בשנה האחרונה. אפילו פיטר גימבל, במאי של סרט תיעודי על כרישים, הודה שברוס המיכני משכנע ביותר.

לעומת חלחלות, שתקף את הקהל האמ" ריקאי חזיתית כאשר הוצג למן היום ה" ראשון ב-490 בתי קולנוע במקביל, זוכה נאשוויל בהפצה סלקטיבית ומפונקת הרבה יותר, במקומות מובחרים, ומעטים במיספר. אבל ההתלהבות שקיבלה את פניו העל" תה אותו לדרגת הסרט המהולל ביותר של השנה, והתזירה את רוברט אלטמן, הבמאי שהפך את מאש לאחת ההצלחות המיסחר-יות והביקורתיות הגדולות בתולדות הוליו" ווד, ואחר-כך היה קשור בסידרה ארוכה של כישלונות מסחריים, לאורות הורקורים.

המהפכן העקשן. אלטמן, שרבים ר" אים בו את הבמאי האמריקאי החשוב ביו" תר של התקופה, נודע במשך שנים כ" מורד-להכעיס, כמי שנטל סיגנון מסויים ועושה סרט שהוא בדיק היפוכו של ה" סיגנון. למשל: סרט-מלחמה מצחיק ו" סרקאסטי (מאט), מערבון מהורהר (הקלפן והציאנית), או הימורים בלי מוסר-השכל (המהמרים). פעמים היתה עקשנותו בהפ" כת כל הערכים היסודיים של הסיגנון ל" מכשלה, כמו בשלום לנצח, שהוא עצמו מתאר כהתמצת הנושא. לעומת זאת, היו פעמים אחרות שבהן סירובו המוחלט לצעוד בדפוסים משומשים הובילו ליצירות מקוריות, רעננות ומפתיעות כמו המהמרים. **משכורת הרעב.** אבל נראה שהפעם הוא האפיל אפילו על עצמו. נאשוויל הוא סרט גדול, רחב ועצום, שבעריכה הראש" נית נמשך קרוב לארבע שעות. יש בו לא פחות מ-24 דמויות ראשיות, פסיקול ה" מוקלט על 16 ערוצים בעת-זמנה-ראחת, כדי לקלוט כל מה שנאמר ומתרחש ברגע מסויים בסביבות המצלמה (אחד מסימני-ההיכר של אלטמן, שהפכו מפורסמים מאז מאט), ותערובת של הומור ודראמה, ה" מתחלפים על המסך בטיבעיות כמו בחיים. שתקנים שצופי הקולנוע מעולם לא שמעו את שמם, כמו הנרי גיבסון (כוכב" טלוויזיה אמריקאי), רוני בלקלי ולילי טומלין (זמרות במיקצוען), מתערבבים ב" כוכבים ידועים ומוכרים יותר כמו קארן בלאק וג'ראלדין צ'אפלין, עם ותיקים כמו קינג ווין, או עם נאמני אלטמן מסרטי ה" קודמים, קית קאראדין ושלי דובל (שהופי" עז בסירטי גנבים כמונו שלא הוצג בארץ). לכולם תפקידים בעלי חשיבות שווה, ב" סרט, וכולם קיבלו אותו שכר, בין 750 ל-1000 דולר לשבוע, פרוטות עלובות ב" קני-מידה של משכורות קולנועיות. אולם כשאלטמן מציע, כבוד הוא להסכים, כפי שהתבטאה ג'ראלדין צ'אפלין, שוויתרה על שכר של 130 אלף דולר, כדי לעבוד איתו. **העיר המזמרת.** נאשוויל היא לא רק

גנגסטרי מכובד מן השורה ותו-לא. **הנודניקים באים.** כמו בסנדק, הת" נפח כאן התקציב במהלך ההפקה מ-4 ל-8 מיליון דולר, הצילומים נמשכו שישה חוד" שים, במקום שלושה, תאונות-עבודה (אחד התסריטאים כמעט נחתך לשניים על-ידי המדחף של סירת-הצילומים), מוג'אוויר קפריזי וכוכבים קפריזיים עוד יותר, הכל חברו יחד כדי ליצור שרשרת בעיות בלתי-פוסקות.

שפילברג, שצילם את הסרט במרתה"ס וינייארי, עיירת-קיט לבגאים דשנים, לא הרחק ממעון-הקיץ של מישפחת קנדי (ומן המקום שבו היה מעורב בנה אדוארד ב" תאונה שבה נהרגה מוכירתו), נאלץ ל" הילחם במיפרשיות הפרטיות שצצו לו ל" לא-הרף ברקע הצילומים, ללא הזמנה, ב" שאלות של נודניקים שלא חדלו להטרידו, ובבעיות הטכניות הבלתי-פוסקות שעורר ברוס, הכריש המיכני, שהוא הכוכב ה" אמיתי של הסרט.

זוהי מיפלצת פלסטית תוצרת הוליווד

במאי רוברט אלטמן
חשיש מעל לגיל 50

(למעשה השתמשו בסרט בשלוש מיפל" צות זהות, שעלו כל אחת, כ-150 אלף דולר). שבצילומי-הניסיון הראשונים נראה פוזל, גמלוני ומצחק כמו ג'רי לואיס. **אמריקה ההיסטרית.** לא כן המוצר המוגמר. זה נראה אמיתי ומאיים כל-כך,

הצגתו 60 מיליון דולר, וזהו סכום שאין לו אח"רע בתולדות הקולנוע האמריקאי.

מותחן מכובד. איש לא חלם על כך, כשהוחלט להסריט את רבי-המכר של פיטר בנצ'לי (נכדו של רוברט בנצ'לי, מגדולי ההומוריסטנים של אמריקה). כל מה שרצו המפיקים ריצ'רד (בנו של דאריל) זאנוק ודווייג בראון, הוא לבצע עיבוד נאמן של הספר, שיציג על הבד מותחן מרתק ויהווה סרט-פעולה מכובד. האמצעים שתוכננו לשם ביצוע הסרט היו צנועים יחסית, והשחקנים שנבחרו אינם שייכים למפוצצים הכבדים הבטוחים של הוליווד, אשר לבמאי הסרט, סטיון שפילברג, מי שעשה את דואל ו" שוגרלנד אקספרס, הוא אמנם נחשב כנער-פלא כישרוני, אבל היה בן 26 בלבד כש" הוזמן לביים את מלחמות, עם עבר של סרטי-קולנוע אחד בלבד (דואל הופק ל" טלוויזיה). למעשה, הדבר הקרוב ביותר לסרט שעשה שפילברג, היה הפכתו הרא" שונה בחיים, סרט ביתי שהפיק מכיסו ה" פרטי בגיל 16, ואשר תיאר מיפלצת קטל-